

ផែនការសកម្មភាពតំបន់អាស៊ានប្រចាំខែនិងអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ

I. សេចក្តីផ្តើម:

ដោយស្របគ្នាទៅនឹងបណ្តាវិធានការណ៍អាស៊ានដែលពាក់ព័ន្ធ និង ផែនទីបង្ហាញផ្លូវសម្រាប់សហគមន៍អាស៊ានទាក់ទងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សដែរ ដែលតម្រូវការចាំបាច់ឱ្យមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិឱ្យបានខ្លាំងក្លា និងយុទ្ធសាស្ត្រតំបន់មួយដ៏គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ដើម្បីបង្ការ-ទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងដាក់ទោសនូវរាល់គ្រប់ទម្រង់ទាំងអស់នៃអំពើជួញដូរមនុស្សរួមមាន អំពើជួញដូរផ្លូវភេទ អំពើជួញដូរពលកម្ម និងអំពើជួញដូរសិរិវាង ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ។ ផែនការសកម្មភាពតំបន់នេះ សំដៅបំពេញឱ្យអនុសញ្ញាអាស៊ានប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ (ACTIP) មានគោលបំណងផ្តល់នូវផែនការសកម្មភាពជាក់លាក់ទៅក្នុងច្បាប់ប្រទេស និងគោលនយោបាយរបស់ បណ្តារដ្ឋសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់ ក៏ដូចជាកាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធនានា សំដៅដោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវបណ្តាបញ្ហាប្រឈមផ្នែកតំបន់ដែលជាបញ្ហារួមរបស់បណ្តារដ្ឋសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់និងជាបញ្ហាកង្វល់ដ៏ធំបងដែលកំពុងកើតមាន ពោលគឺ៖ (១) -ការបង្ការ-ទប់ស្កាត់អំពើជួញដូរមនុស្ស (២) -កិច្ចការពារជនរងគ្រោះ (៣) -ការអនុវត្តច្បាប់ និងការផ្តន្ទាទោសបទល្មើសជួញដូរមនុស្ស និង(៤) -កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការសម្របសម្រួលតំបន់ និងអន្តរជាតិ ។

ដើម្បីអនុវត្តផែនការសកម្មភាពតំបន់នេះ បណ្តារដ្ឋសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់សុទ្ធតែបានគិតគូរអំពីសិទ្ធិស្មើភាពគ្នា និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរនៃមនុស្សមិនអាចកាត់ផ្តាច់បានរបស់ស្ត្រី បុរស ក៏ដូចជាសិទ្ធិរបស់កុមារដូចបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងបណ្តាវិធានការណ៍អន្តរជាតិ និងតំបន់ និងនៅក្នុងចំណោមបណ្តាវិធានការណ៍ផ្សេងទៀតដូចខាងក្រោម៖

- ១. ធម្មនុញ្ញរបស់សមាគមន៍នៃបណ្តាប្រជាជាតិនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (ធម្មនុញ្ញអាស៊ាន)
- ២. អនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិ ស្តីពី ឱ្យក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង និងពិធីសារដើម្បីបង្ការ-ទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងផ្តន្ទាទោសអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ
- ៣. អនុសញ្ញា ស្តីពីសិទ្ធិកុមារ (CRC)
- ៤. អនុសញ្ញា ស្តីពីការលុបបំបាត់នូវរាល់ទម្រង់នៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រី (CEDAW)
- ៥. ផែនការសកម្មភាពសាកលរបស់សហប្រជាជាតិ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស

ចក្រប្រែក្រាមការងារដោយ លោក គត្តមសេនីយ៍ត្រី សុខ រស្មី

- ៦. សេចក្តីប្រកាសអាស៊ាន ស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស
- ៧. សេចក្តីប្រកាសអាស៊ានប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ អនុម័តកាលពីឆ្នាំ ២០០៤
- ៨. ការឆ្លើយតបផ្នែកយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌចំពោះអំពើជួញដូរមនុស្ស : បញ្ចប់និទណ្ឌភាពសម្រាប់ពួកជួញដូរ និងធានាផ្តល់យុត្តិធម៌ជូនជនរងគ្រោះ ឆ្នាំ២០០៧ (“គោលការណ៍ណែនាំអាស៊ានសម្រាប់អ្នកអនុវត្តផ្ទាល់”)
- ៩. សេចក្តីផ្តើមការណ៍រួមរបស់មេដឹកនាំអាស៊ាន ស្តីពីការលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ឆ្នាំ ២០១១ និង
- ១០. ផែនការសកម្មភាពអាស៊ាន ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន

II - បញ្ហាប្រឈម:

ផ្អែកលើអនុសញ្ញារបស់សហប្រជាជាតិ ស្តីពីឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង និង ពិធីសារដើម្បីបង្ការ-ទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងផ្តន្ទាទោសអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ជាទូទៅគេឃើញមានអំពើជួញដូរមនុស្សចំនួន ០៣ ប្រភេទ។ ទាំងបីប្រភេទនេះរួមមាន អំពើជួញដូរផ្លូវភេទ អំពើជួញដូរពលកម្ម និងអំពើជួញដូរសិរិរាង។ រដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ានមួយចំនួនមិនបានចាត់ទុកគ្រប់អំពើជួញដូរទាំងបីប្រភេទនេះជាអំពើល្មើសច្បាប់នោះឡើយ ទន្ទឹមនឹងនោះប្រទេសខ្លះពុំទាន់បានអនុម័តច្បាប់ដោយឡែក ស្តីពី អំពើជួញដូរមនុស្សនៅឡើយទេ ។

ស្របពេលជាមួយគ្នានេះដែរ ប្រទេសអាស៊ានមួយចំនួនត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រទេសគោលដៅ ក្នុងខណៈដែលប្រទេសជាសមាជិកដទៃទៀតត្រូវបានចាត់ទុកជាប្រទេសប្រភព ឬ ប្រទេសឆ្លងកាត់(សំចត)។ បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់សុទ្ធតែមានបណ្តាបញ្ហាប្រឈម បណ្តាអាទិភាព និង បណ្តាយុទ្ធសាស្ត្រជាតិផ្សេងៗគ្នា គឺអាស្រ័យដោយពួកគេជាប្រទេសប្រភព ប្រទេសឆ្លងកាត់ ឬ ជាប្រទេសគោលដៅ ។ បើទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ពួកគេសុទ្ធតែមានផលប្រយោជន៍រួម និងការប្តេជ្ញាចិត្តរួមដូចគ្នានៅក្នុងការបង្ការ-ទប់ស្កាត់ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស។

បណ្តាបញ្ហាប្រឈមរួមនៅក្នុងបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាន រួមមាន :

- ១. កាត់បន្ថយកត្តាទាំងឡាយដែលធ្វើឱ្យមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារងាយទទួលរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ ដូចជា ឧក្រិដ្ឋកម្មដែលមានអង្គការចាត់តាំង អំពើពុករលួយរបស់រដ្ឋាភិបាល ភាពក្រីក្រ កំរិតនៃការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គមមានភាពខុសគ្នា អស្ថិរភាពសេដ្ឋកិច្ច ការអនុវត្តច្បាប់ និង ប្រព័ន្ធច្បាប់ ពុំមានប្រសិទ្ធិភាព និង ការទប់ស្កាត់តម្រូវការដែលផ្តល់ជូនដល់ទម្រង់នៃអំពើធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ដែលនេះជាហេតុនាំឱ្យកើតមានអំពើជួញដូរ ។
- ២. មានច្បាប់សមស្រប ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព
- ៣. តម្រូវការដើម្បីលើកកម្ពស់សមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់នៅជួរមុខ ក្នុងគោលបំណងរកឃើញទាន់ពេល និង ទប់ស្កាត់ការបំលាស់ទីជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរចេញពីប្រទេសប្រភព ឆ្លងចូលតាមប្រទេសឆ្លងកាត់រួចទៅកាន់ប្រទេសគោលដៅ ។
- ៤. ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះបានត្រឹមត្រូវ និង ផ្តល់កិច្ចការពារសមស្របដល់ពួកគេ
- ៥. តម្រូវការចាំបាច់ដល់ការកែលម្អការស៊ើបអង្កេត និងការផ្តន្ទាទោសពួកជួញដូរ ជាពិសេសចំពោះករណីរឿងទាំងឡាយដែលមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ ។
- ៦. តម្រូវការចាំបាច់ដើម្បីលើកកម្ពស់ការទំនាក់ទំនង និងសម្របសម្រួលផ្ទាល់ រវាង និង ក្នុងចំណោមបណ្តាអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាន និង
- ៧. កង្វះខាតយន្តការច្បាប់តំបន់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព និងបណ្តាយន្តការផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ។

III - គោលបំណង:

បណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់ព្យាយាមដោះស្រាយរាល់បញ្ហាប្រឈមទាំងនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពដើម្បីបង្ការ-ទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងផ្តន្ទាទោសរាល់ទម្រង់នៃអំពើជួញដូរមនុស្សឱ្យមានភាពរីកចំរើនជាលំដាប់ក្នុងនោះរួមមានទាំងកិច្ចការពារ និងផ្តល់ជំនួយដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរនៅក្នុងតំបន់ និងព្យាយាមធ្វើការ

ចក្រប្រែក្រាមការងារដោយ លោក គត្តមសេនីយ៍ត្រី សុខ រស្មី

ឆ្ពោះទៅរកយុទ្ធសាស្ត្រតំបន់មួយដ៏គ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងមានលក្ខណៈសម្របសម្រួលកាន់តែប្រសើរឡើង ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនេះ ។

IV_ផែនការសកម្មភាព

យើងទាំងអស់គ្នា ជាសមាជិកនៃបណ្តារដ្ឋអាស៊ានប្តេជ្ញាប្រែក្លាយឆន្ទៈនយោបាយរបស់ពួកយើងឱ្យទៅជាកម្មភាពពិតជាក់ស្តែងស្តែង តាមរយៈការអនុម័តផែនការសកម្មភាព សំដៅ ៖

- ១. ពង្រឹងនីតិវិធី និងការត្រួតពិនិត្យព្រំដែននៅក្នុងចំណោមបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់ ។
- ២. បង្កើនកិច្ចខិតខំនានាដើម្បីផ្តន្ទាទោសបណ្តាករណីរឿងជួញដូរមនុស្សឱ្យបានកាន់តែខ្លាំងក្លាឡើង និង
- ៣. ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការតំបន់ ដោយផ្អែកលើស្មារតីទទួលខុសត្រូវរួម សំដៅដោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពរាល់តម្រូវការ និងការផ្គត់ផ្គង់ដល់រាល់ទម្រង់នៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ដែលជាហេតុនាំឱ្យកើតមានអំពើជួញដូរ ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ។

ក-ការបង្ការ-ទប់ស្កាត់អំពើជួញដូរមនុស្ស

ក.បង្កើនយុទ្ធនាការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង ដើម្បីអប់រំមនុស្សគ្រប់ជាន់ថ្នាក់នៅក្នុងសង្គម អំពីអំពើជួញដូរមនុស្ស និងការរំលោភលើសិទ្ធិមនុស្សដែលជាប់ទាក់ទង ដោយសំដៅទៅលើក្រុមមនុស្សទាំងឡាយដែលមានហានិភ័យខ្លាំងបំផុត ដោយត្រូវតែបង្កើនការចូលរួមពីប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន បណ្តាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ផ្នែកឯកជន និងថ្នាក់ដឹកនាំសហគមន៍ ។

ខ. បន្តការកសាងសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ អន្តោប្រវេសន៍ អប់រំ សង្គមកិច្ច ការងារ និងមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ក្នុងការបង្ការ-ទប់ស្កាត់អំពើជួញដូរមនុស្ស ដោយត្រូវធ្វើការពិចារណាដល់តម្រូវការនៃការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងបណ្តាបញ្ហារសើបនៃកុមារ និងយេនឌ័រ និងតាមកាលៈទេសៈសមស្របត្រូវជំរុញលើកទឹកចិត្តដល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយសង្គមស៊ីវិល បណ្តាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងបណ្តាអង្គការពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

បកប្រែក្រៅផ្លូវការដោយ លោក គត្តមសេនីយ៍ត្រី សុខ រស្មី

គ. រៀបចំឱ្យមានយន្តការនានាប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាព និងធានាដល់ការអនុវត្តយន្តការទាំងនោះបាន ត្រឹមត្រូវដើម្បីបង្ការ-ទប់ស្កាត់ការបំណាច់របស់ពួកជួញដូរ និងជនរងគ្រោះឱ្យមានប្រសិទ្ធិភាព តាមរយៈប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យព្រំដែន ការចេញឯកសារអត្តសញ្ញាណ និង ឯកសារធ្វើដំណើរបានត្រឹម ត្រូវ និងតាមរយៈបណ្តាវិធានការបង្ការ-ទប់ស្កាត់ការក្លែងបន្លំ ការក្លែងក្លាយ ឬ ការប្រើប្រាស់ឯក សារអត្តសញ្ញាណ និងឯកសារធ្វើដំណើរបែបលួចបន្លំ និង

ឃ. បង្កើនកិច្ចសហប្រតិបត្តិការឆ្លងដែន និងការចែករំលែកព័ត៌មានសំខាន់ៗ និងព័ត៌មានចំហ សំដៅ បន្តបង្ហាត់ប្រឹក្សាប្រតិបត្តិការរបស់ពួកជនជួញដូរ ។

ង. អនុម័ត និងអនុវត្តច្បាប់ការងារ និងបណ្តាយន្តការផ្សេងទៀតបានសមស្រប សំដៅលើកស្ទួយ និង ការពារផលប្រយោជន៍ និងសិទ្ធិរបស់កម្មករ ដើម្បីកាត់បន្ថយហានិភ័យរបស់ពួកគេឱ្យច្រើនផុតពី ការជួញដូរ ។

ច. អនុម័ត និងធានាចំពោះការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពជាតិ បើអាចធ្វើទៅបាន ត្រូវដាក់ចេញ និង ផ្តល់អាទិភាពដល់បណ្តាគោលនយោបាយ និងកម្មវិធីសំខាន់ៗ ក្នុងគោលបំណងបង្ការ-ទប់ស្កាត់អំ ពើជួញដូរមនុស្ស និងដើម្បីពង្រឹងការអនុវត្ត សម្របសម្រួល ព្រមទាំងយន្តការតាមដានផែនការ ទាំងនេះ ។

ឆ. អនុវត្ត ឬ គាំទ្រដល់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវអំពីបណ្តាប្រធានបទពាក់ព័ន្ធនានា ដែលបណ្តារដ្ឋជាសមា ជិកអាស៊ានទាំងអស់ត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និង ប្រ មូលទិន្នន័យសមស្របដើម្បីផ្តល់លទ្ធភាពដល់ការធ្វើវិភាគ និង ការយល់ដឹងបានកាន់តែប្រសើរ ឡើងអំពីវិធានការ និង វិសាលភាពនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និង ថ្នាក់តំបន់ ។

ជ. កសាងប្រព័ន្ធប្រមូលទិន្នន័យជាតិទាក់ទងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងវិធីសាស្ត្រនៃការផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យទាំងនេះ រវាង និងក្នុងចំណោមបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាន ក្នុងគោលបំណងបង្កើតប្រព័ន្ធទិន្នន័យតំបន់មួយសម្រាប់អំពើជួញដូរមនុស្ស ។

ឈ. ប្រើប្រាស់បណ្តាគោលការណ៍ណែនាំតំបន់ដែលនៅជាធរមាន ក៏ដូចជាកសាង ឬពង្រឹងបណ្តាគោលការណ៍ណែនាំជាតិសម្រាប់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ក្នុងនោះរួមមានការអនុវត្តបណ្តាវិធានការសមស្របនានា ដោយមិនរើសអើង ដែលធ្វើដូចនេះនឹងជួយដល់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស នៅក្នុងចំណោមក្រុមមនុស្សដែលងាយរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ ។ ក្នុងនោះការឆាប់រហ័សឃើញបណ្តាករណីទាំងឡាយ ដែលអាចជាករណីជួញដូរមនុស្សនឹងអាចធ្វើឱ្យការឆ្លើយតបបានរួសរាន់ដើម្បីបង្ការ-ទប់ស្កាត់អំពើជួញដូរមនុស្ស និងកាត់បន្ថយការធ្វើអាជីវកម្មលើជនរងគ្រោះជានិច្ចជាអតិបរមា ។

ញ. បង្កើន និង គាំទ្រកិច្ចប្រឹងប្រែងលើការបង្ការ-ទប់ស្កាត់នៅក្នុងរដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាននីមួយៗដោយត្រូវផ្តោតទៅលើការទប់ស្កាត់ទាំងតម្រូវការ និង ការផ្គត់ផ្គង់ដែលបណ្តាលឱ្យមានការធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស និងជាហេតុនាំឱ្យកើតមានអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ។

ដ. ក្នុងករណីជួញដូរមនុស្សឆ្លងដែនវិញ ត្រូវរិះរកវិធីដែលប្រទេសប្រភពអាចអនុវត្តបណ្តាវិធានការបង្ការ-ទប់ស្កាត់ប្រកបដោយប្រពលលក្ខណៈ ដោយត្រូវធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយភាគីទទួលដែលជាអ្នកអាចផ្តល់ព័ត៌មានដ៏មានសារៈប្រយោជន៍ ដែលប្រមូលបានមកពីជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និង

បំ. ពង្រឹងបណ្តាវិធានការបង្ការ ដើម្បីទប់ស្កាត់តម្រូវការដែលផ្គត់ផ្គង់ដល់រាល់ទម្រង់នៃការធ្វើអាជីវកម្មលើមនុស្ស ជាហេតុនាំឱ្យកើតមានអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ក្នុងនោះរួមមានកិច្ចការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សមិនឱ្យទទួលរងគ្រោះសារជាថ្មីម្តងទៀត ជាពិសេស ស្ត្រី និងកុមារ ។

ចក្រប្រែក្រាមការងារដោយ លោក គត្តមសេនីយ៍ត្រី សុខ រស្មី

ខ-កិច្ចការពារជនរងគ្រោះ

ក. បញ្ជាក់អះអាងសារជាថ្មីថា ការលើកស្ទួយ និងការការពារសិទ្ធិមនុស្សរបស់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរទាំងអស់ និងការអនុវត្តបណ្តាវិធានការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស គឺជាកិច្ចការដែលត្រូវបំពេញបន្ថែម និងជួយពង្រឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ។

ខ. បន្តការអភិវឌ្ឍន៍កិច្ចការពារ ការការពារ និងការគាំទ្រឱ្យបានសមស្របសម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស អនុលោមតាមមាត្រា VI (១០) របស់ ACTIP ។

គ. ផ្តល់បណ្តាសេវាកម្មឯកទេសនានាដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ដែលគេបានកំណត់អត្តសញ្ញាណរួច ឱ្យស្របតាម**អនុសញ្ញាអាស៊ានប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស** និងបណ្តាលិខិតុបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ក្នុងនោះរួមមាន ការទទួលបានសេវាសុខភាព ក្នុងគោលបំណងបង្ការទប់ស្កាត់ ការព្យាបាល ការថែទាំ និងសេវាគាំទ្រសម្រាប់ជម្ងឺហ៊ីវ និងអេដស៍ និងជម្ងឺដែលកើតពីការឆ្លងតាមឈាម និងជម្ងឺឆ្លងផ្សេងទៀតសម្រាប់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សទាំងឡាយណាដែលទទួលបានការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដោយត្រូវពិចារណាដល់ហេតុការណ៍នៃការជួញដូរមនុស្សក្នុងគោលបំណងយកទៅធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ជាហេតុបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ដល់សុខភាពធ្ងន់ធ្ងរចំពោះមុខ និងរយៈពេលយូរ ក្នុងនោះរួមទាំងសុខភាពផ្លូវភេទ និងសុខភាពនៃការបន្តពូជ ។

ឃ. អនុលោមតាមច្បាប់ វិធាន បទបញ្ញត្តិ/បទបញ្ជា និងបណ្តាគោលនយោបាយប្រទេសរបស់ខ្លួន និងអាស្រ័យដោយករណីសមស្របនានា ត្រូវពិចារណាមិនដាក់ឱ្យជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌ ឬផ្នែករដ្ឋបាល នូវអំពើខុសច្បាប់នានាដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត ប្រសិនបើអំពើទាំងនោះមានការពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ទៅនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ។

ង. ធានាផ្តល់លទ្ធភាពជូនជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ ដោយត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសដល់កុមារ ក្នុងនោះត្រូវផ្តល់កិច្ចការពារ ជំនួយឧបត្ថម្ភ និងសេវាកម្មនានាសម្រាប់ស្តារឡើងវិញផ្នែករាងកាយ ចិត្តសាស្ត្រ សង្គម និងការស្តារនីតិសម្បទា ដោយត្រូវធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយបណ្តាអង្គការ

បកស្រែក្រៅផ្លូវការដោយ លោក គត្តមសេនីយ៍ត្រី សុខ រស្មី

ក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងបណ្តាអង្គការពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត និងបណ្តាផ្នែកសង្គមស៊ីវិលទៅតាមលក្ខណៈសមស្រប ដូចជាការបង្កើតបណ្តាញអ្នកផ្តល់សេវា ដើម្បីផ្តល់ការថែទាំផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ការពិគ្រោះយោបល់ ការអប់រំ និងឱកាសទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល ជំនួយផ្នែកច្បាប់ និងសេវាបកប្រែភាសា។

ច. បង្កើត និងប្រើប្រាស់នូវនីតិវិធីសមស្របសំរាប់ការសង្រ្គោះ កិច្ចការពារ ការស្តារឡើងវិញ ការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងការធ្វើសមាហរណកម្មពួកគេទៅក្នុងសង្គមគ្រួសារ និងសហគមន៍ អនុលោមតាមច្បាប់ប្រទេស ដោយត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសដល់ជនរងគ្រោះជាកុមារ ។

ឆ. ធានាថា ប្រព័ន្ធច្បាប់ ឬ រដ្ឋបាលក្នុងប្រទេសរួមបញ្ចូលនូវបណ្តាវិធានការនានា សំដៅផ្តល់ព័ត៌មានដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សទៅតាមភាសាដែលពួកគេអាចយល់បាន ស្តីអំពីសិទ្ធិស្របច្បាប់ និងនីតិវិធីតុលាការ និងរដ្ឋបាលដែលពាក់ព័ន្ធ និងជួយសម្រួលឱ្យពួកគេទទួលបានជំនួយដើម្បីបង្កលក្ខណៈឱ្យពួកគេបញ្ចេញទស្សនៈ និងបង្ហាញពីទុក្ខកង្វល់របស់ពួកគេ និងទទួលបានការយកទៅគិតគូរពិចារណានៅគ្រប់ដំណាក់កាលសមស្របនៃនីតិវិធីរឿងក្តីទាំងនេះប្រឆាំងនឹងជនល្មើសដោយពុំបង្កឱ្យមានព្យសនកម្មដល់សិទ្ធិការពារក្តី អនុលោមតាម ACTIP ។

ជ. ទទួលស្គាល់នូវតួនាទីដ៏មានសារៈសំខាន់របស់បណ្តាអង្គការសង្គមស៊ីវិល នៅក្នុង**រដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាន**នីមួយៗ ក្នុងការផ្តល់ជំនួយ និងផ្តល់អំណាចដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ក្នុងការជួយដល់ពួកគេដើម្បីស្វែងរកសំណង និងជួយសម្របសម្រួលដល់ការថែទាំ និងផ្តល់សេវាសមស្របដល់ជនរងគ្រោះ ក្នុងនោះរួមមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការសម្របសម្រួលជិតស្និទ្ធជាមួយមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ ។

គ- ការអនុវត្តច្បាប់ និង ការផ្តន្ទាទោសបទល្មើសជួញដូរមនុស្ស

ក. ចាត់ទុកអំពើជួញដូរមនុស្សជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ អនុលោមតាមមាត្រា IV នៃ ACTIP ។

ខ. បង្កើតនូវវិធីសាស្ត្រស៊ើបអង្កេតបុរេសកម្ម ហើយបើមានលទ្ធភាព ត្រូវធ្វើការតាមឃ្នាំមើល និង អនុវត្តបណ្តាវិធានការបុរេសកម្មផ្សេងទៀតដើម្បីប្រមូលភស្តុតាងមកបញ្ជាក់លើករណីរឿង ដើម្បី ធ្វើការផ្តន្ទាទោសបណ្តាករណីរឿងជួញដូរមនុស្ស បើទោះជាពុំមានការផ្តល់សក្ខីកម្មពីជនរងគ្រោះក៏ ដោយ ។

គ. លើកកំពស់កិច្ចខិតខំ ដើម្បីធ្វើការស៊ើបអង្កេតបណ្តាករណីសង្ស័យថាជាករណីជួញដូរមនុស្ស ពង្រឹង បណ្តាមធ្យោបាយនានាដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំង និង ផ្តន្ទាទោសពួកជនប្រព្រឹត្តបទល្មើស ក្នុងនោះរួម បញ្ចូលទាំងការអនុវត្តតាមរយៈការប្រើប្រាស់នូវការបង្កកទ្រព្យសម្បត្តិជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធក្នុងគោល បំណងទុករឹបអូសជាយថាហេតុ ស្របតាមបណ្តាបទបញ្ញត្តិនានានៃមាត្រា ១៧ របស់ ACTIP ។

ឃ. តែងតាំងព្រះរាជអាជ្ញាឯកទេស និង បង្កើតអង្គការអយ្យការឯកទេសសំរាប់ទទួលបន្ទុកដោះស្រាយ បណ្តាករណីរឿងជួញដូរមនុស្ស តាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

ង. ផ្តន្ទាទោសបណ្តាបទល្មើសជួញដូរមនុស្សទាំងឡាយ ដោយត្រូវរួមបញ្ចូលគ្រប់ទម្រង់នៃអំពើធ្វើអាជី វិកម្ម និងអនុម័តព្រមទាំងអនុវត្ត និង ពង្រឹងច្បាប់ ដែលចាត់ទុកអំពើជួញដូរមនុស្សគ្រប់ទម្រង់/ រូបភាពជាអំពើល្មើសច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ពិសេសអំពើដែលប្រព្រឹត្តចំពោះស្ត្រី និងកុមារ ។

ឆ. ប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងផ្តន្ទាទោសក្រុមឧក្រិដ្ឋជនដែលមានអង្គការចាត់តាំង ដែលធ្វើសកម្មភាពជួញដូរ មនុស្ស អនុលោមតាមច្បាប់របស់ប្រទេស ។

ជ. ស៊ើបអង្កេត ផ្តន្ទាទោស និងដាក់ទោសមន្ត្រីសាធារណៈដែលពុករលួយ ដែលចូលរួមក្នុង ឬ ជួយសំ រួលដល់អំពើជួញដូរមនុស្ស និង លើកស្ទួយគោលនយោបាយគ្មានការអត់ឱនចំពោះមន្ត្រីពុករលួយ ស្របតាមអនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ និងអនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិប្រឆាំង នឹងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង ។

បកស្រែក្រៅផ្លូវការដោយ លោក គត្តមសេនីយ៍ត្រី សុខ រស្មី

ឈ.បន្តការកសាងយន្តការការពារសមស្រប និង ប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពសម្រាប់សាក្សីនៃអំពើជួញដូរ តាមលទ្ធភាពអាចធ្វើទៅបាន ។

៣.ធានាដាក់ឱ្យជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសជួញដូរមនុស្សគ្រប់ប្រភេទ ទទួលខុសត្រូវចំពោះទង្វើទាំងឡាយ ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ក្នុងនោះរួមទាំងការទទួលខុសត្រូវផ្នែកនីតិបុគ្គល ស្របតាម ACTIP ។

៤. តាមលទ្ធភាពដែលច្បាប់របស់ប្រទេសអនុញ្ញាតឱ្យ លើកលែងប្រាក់បង់ថ្លៃអន្តោប្រវេសន៍ ដើម្បី សម្របសម្រួលដល់ការចូល និង ការស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ មនុស្ស នៅក្នុងដែនដីនៃរដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាន ក្នុងគោលបំណងផ្តល់សក្ខីកម្ម ឬ ម្យ៉ាងវិញទៀត ដើម្បីធ្វើសហប្រតិបត្តិការក្នុងការផ្តន្ទាទោសពួកជួញដូរមនុស្ស ។

៥. ធ្វើប្រពលលក្ខណៈលើការកសាងសមត្ថភាពមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ ព្រះរាជអាជ្ញា ចៅក្រម មន្ត្រីអន្តោ ប្រវេសន៍ មន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការបរទេស អធិការកិច្ចការងារ មន្ត្រីសង្គមកិច្ច និង បុគ្គលិកដទៃ ទៀតដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ។

៦.ពង្រឹងការចែករំលែកព័ត៌មាន ដំណើរការស៊ើបអង្កេត និងការផ្តន្ទាទោសរឿងក្តីជួញដូរមនុស្ស ក្នុង នោះរួមទាំងការបង្កើតក្រុមពង្រឹងការអនុវត្តលក្ខណៈឯកទេស លើកទឹកចិត្តឱ្យគ្នា រវាងបណ្តាទីភ្នាក់ ងារជាតិ ពន្លឿនការស៊ើបអង្កេត និងការផ្តន្ទាទោសបណ្តាករណីរឿងធ្ងន់ធ្ងរ ឬមានស្ថានទម្ងន់ទោស ជាពិសេសនៅកំរិតតំបន់ ។

៥-កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង ការសម្របសម្រួលតំបន់ និង អន្តរជាតិ

ក.ពង្រឹងយន្តការនៃបណ្តាប្រធានអង្គការឯកទេស (HSU) នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន ។

ខ. ប្រើប្រាស់បណ្តាយន្តការអន្តរជាតិដែលមានស្រាប់ ក្នុងនោះរួមទាំងបណ្តាឧបករណ៍ និង ធនធាន របស់ INTERPOL ដូចជាទិន្នន័យរបស់ INTERPOL ។

ចក្រប្រែក្រាមការងារដោយ លោក គត្តមសេនីយ៍ត្រី សុខ រស្មី

គ.ពង្រឹងការសម្របសម្រួល និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅក្នុងចំណោមបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាន ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងបណ្តាឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលអាចមានការពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស រួម ទាំងការសំអាតប្រាក់ អំពើពុករលួយ អំពើរត់ពន្ធជនទេសន្តរប្រវេសន៍ និងគ្រប់រូបភាពនៃឧក្រិដ្ឋ កម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង ។

ឃ.ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការលើផ្នែកប្រតិបត្តិការ រវាងបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាន អនុលោម តាមច្បាប់ប្រទេស និងបណ្តាភិក្ខុព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ឬ ពហុភាគី បើអាចធ្វើទៅបានត្រូវបង្កើត ក្រុមស៊ើបអង្កេតរួមគ្នា រវាងបណ្តារដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ានដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ង. ពង្រឹងសកម្មភាពនៃការកសាងសមត្ថភាព ក្នុងគោលបំណងកែលម្អការរៀបចំ និង ការទទួលសំ ណើនានាទាក់ទងនឹងជំនួយផ្លូវច្បាប់ទៅវិញទៅមក ការធ្វើបត្យាប័ន និង កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ អនុវត្តច្បាប់ឆ្លងដែន ដើម្បីបង្ការ-ទប់ស្កាត់ និង ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ។

ច. ផ្តល់ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមកនូវវិធានការជំនួយផ្លូវច្បាប់ទៅវិញទៅមកក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ តាម អស់លទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីធ្វើការផ្តន្ទាទោស និង ដាក់ទោសបទល្មើសជួញដូរ មនុស្សស្របតាមសន្ធិសញ្ញា ស្តីពី ជំនួយផ្លូវច្បាប់ទៅវិញទៅមកក្នុងរឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌនៅក្នុង បណ្តាប្រទេសជាសមាជិកអាស៊ានដែលរួមចិត្តតែមួយ និង បណ្តាភិក្ខុព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ។

ឆ.ប្រើប្រាស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្នុងនោះរួមទាំងតាមរយៈជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅ មក អនុលោមតាមបណ្តាបទបញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញា ស្តីពីជំនួយផ្នែកច្បាប់ទៅវិញទៅមកនៅក្នុង រឿងក្តីព្រហ្មទណ្ឌ នៅក្នុងចំណោមប្រទេសជាសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់ដែលរួមចិត្តតែមួយ និង ស្របតាមច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិរបស់រដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាននីមួយៗ ដើម្បីធានាការស៊ើបអង្កេត និងការផ្តន្ទាទោស និងការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធិភាព ។

ចក្រប្រែក្រាមការងារដោយ លោក គត្តមសេនីយ៍ត្រី សុខ រស្មី

ជ. ពង្រឹង និងបង្កើនកិច្ចសហការ និងការសម្របសម្រួល នៅក្នុងចំណោមបណ្តាវេទិកាអាស៊ានដែល
បង្កលក្ខណៈដល់ការសម្របសម្រួលកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ នៅក្នុងចំណោមបណ្តាវេទិកាអាស៊ាន
អាស៊ានទាំងក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស ក្នុងនោះរួមទាំងក្រុមការងារទទួល
បន្ទុកអំពើជួញដូរមនុស្សរបស់កិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីអាស៊ាន ស្តីពីឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន(SOMTC)
ចំណុះឱ្យកិច្ចប្រជុំឧត្តមមន្ត្រីអាស៊ាន ស្តីពី ឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន និងកិច្ចប្រជុំប្រធានអង្គភាពឯក
ទេស(HSU) ដោយត្រូវគិតពិចារណាដល់ការងារពាក់ព័ន្ធដែលអនុវត្តដោយបណ្តាស្ថាប័នផ្សេង
ទៀតចំណុះឱ្យស្ថាប័នអាស៊ាន ។

ឈ. ជំរុញកិច្ចសហការផ្តល់ប្រយោជន៍ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ជាមួយបណ្តាដៃគូពិភាក្សារបស់អាស៊ាន
និងជាមួយបណ្តាអង្គការអន្តរជាតិ តំបន់ និងអនុតំបន់ ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរ
មនុស្ស ក្នុងនោះរួមទាំងតាមរយៈការផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស និងជំនួយមូលនិធិប្រកបដោយ
និរន្តរភាពពីបណ្តាដៃគូពិភាក្សា និងបណ្តាអង្គការពាក់ព័ន្ធនានា ក្នុងគោលបំណងពង្រឹងសមត្ថ
ភាពជាសមូហភាព និងជាឯកកត្តជននៃបណ្តាវេទិកាអាស៊ានទាំងអស់ ក្នុងការប្រយុទ្ធ
ប្រឆាំងនឹងរាល់គ្រប់ទម្រង់នៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ។

ញ. លើកស្ទួយកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយបណ្តាវេទិកាសហប្រជាជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ និងបណ្តា
អង្គការអន្តរជាតិផ្សេងទៀត ដែលទទួលបន្ទុកអំពើជួញដូរមនុស្ស សំដៅពង្រឹងសមត្ថភាពតំបន់
ដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និង ផ្តល់ជំនួយដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ
មនុស្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

ដ. កែលម្អការកសាងសមត្ថភាព ដែលត្រូវចាត់ទុកបញ្ហានេះជាសមាសធាតុសំខាន់ ក្នុងការប្រយុទ្ធ
ប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស និង លើកទឹកចិត្ត ព្រមទាំងលើកកម្ពស់កិច្ចសម្របសម្រួល និង
ការផ្សារភ្ជាប់គ្នានៅក្នុងអាស៊ាន ។

១-តែងតាំងជនបង្គោល ដើម្បីសម្របសម្រួលការទំនាក់ទំនង ការចែករំលែកទិន្ន
ន័យ និងផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន ស្តីពីអំពើជួញដូរមនុស្ស សំដៅពង្រឹងគោលនយោបាយ
បកស្រែក្រៅផ្លូវការដោយ លោក ឧត្តមសេនីយ៍ត្រី សុខ រស្មី

សំរាប់ប្រទេសព្រុយណេដារូស្សាឡីម៖

(ឈ្មោះជាអក្សរធំ)

(តួនាទី)

សំរាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា:

(ឈ្មោះប៉ារ៉ាស៊ីកូរ៉ា)

(តួនាទី)

សំរាប់សាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូណេស៊ី:

(ឈ្មោះប៉ារ៉ាស៊ីកូរ៉ា)

(តួនាទី)

សំរាប់សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ:

(ឈ្មោះប៉ារ៉ាស៊ីកូរ៉ា)

(តួនាទី)

សំរាប់ម៉ាឡេស៊ី:

(ឈ្មោះប៉ារ៉ាស៊ីកូរ៉ា)

(តួនាទី)

សំរាប់សាធារណរដ្ឋសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា:

(ឈ្មោះជាន់ក្បួនធំ)

(តួនាទី)

សំរាប់សាធារណរដ្ឋកីឡីពីន:

(ឈ្មោះជាន់ក្បួនធំ)

(តួនាទី)

សំរាប់សាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី:

(ឈ្មោះជាន់ក្បួនធំ)

(តួនាទី)

សំរាប់ព្រះរាជាណាចក្រថៃ:

(ឈ្មោះជាន់ក្បួនធំ)

(តួនាទី)

សំរាប់សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម:

(ឈ្មោះជាន់ក្នុងរូង)

(តួនាទី)